శవ జాగరం

కప్పగంతుల మల్లికార్జునరావు

ఆంధ్రుల ఆవేశంలా లారీ టౌను సెంటర్లో నుంచి స్పీడుగా దూసుకుపోయింది. అంత స్పీడులోనూ ఊరి బయటికి వచ్చిన లారీకి కేంద్రనాయకుల అభయహస్తాల్లాంటి చేతులు కనిపించాయి. వాగ్దానాలకే ఆరిపోయే ఆంధ్రుల ఆవేశంలా లారీ రపీమని ఆగిపోయింది. బ్రేకులు తగిలిన చక్రాలు బిగ్గరగా మూలిగాయి ఉద్యమాల్లో సమిధలయ్యే సాధారణ మనుష్యుల్లా!

మమ్మల్ని ఎక్కించుకోడంటే మమ్మల్ని ఎక్కించుకోండని 'ఘెరావో' చేస్తున్న విద్యార్థుల్లా, జనం లారీ కేబిన్ చుట్టూ మూగారు. టాప్‌పై నుంచి దిగిన సత్తిబాబు జనాన్ని క్రమపద్ధతిలో ఉంచటానికి పోలీసులా ప్రయత్నిస్తున్నాడు.

చౌదరి కొత్త సిగరెట్టు వెలిగించి వేలాయుధం తంబి వైపు చూచాడు.

యజమాని భావన వేలాయుధం తంబికి అర్థమయింది. అందర్నీ ఎక్కించుకొందామని ఆయన ఉద్దేశ్యం.

ముల్కీ రూల్సు గొడవ పుణ్యమా అని రైళ్ళు, బస్సులు, తదితర వాహనాలు అన్నీ ఆగిపోయాయి. ప్రైవేటు వాహనాలను అడుగడుగునా ఆపి చందాలు వసూలు చేస్తున్నారు విద్యార్థులు.

ఈ పరిస్థితిని ఆధారం చేసుకుని చౌదరి బెజవాడ దాటిన దగ్గర్నుంచి రెండు చేతులా డబ్బు సంపాదించాడు. ఆయన అదృష్టమేమోకాని బెజవాడ దాటిన దగ్గర్నుంచి చందాల కోసం ఆపిన చేతులకన్నా, లారీ మీద ఎక్కడం కోసం ఆపిన చేతులే జాస్తి. డబుల్ ఛార్జీ వసూలు చేశాడు.

అయితే, ఇంతవరకు పరిస్థితి వేరు. ఇక ఎదుర్కోవలసిన పరిస్థితి వేరు.

అర్ధరాత్రి అయింది. టాపెక్కిన పాసెంజరుకూడా నిద్రకు జోగినయ్యే సమయం. కాగా ఇక్కడినుంచి రోడ్డు బాగుండదు. అన్నిటికన్నా మించి రాబోయే పోలీసుస్టేషనులో హెడ్డు!

క్షణంలో సగం సేపు ఈ ఆలోచనలు వచ్చాయి వేలాయుధం తంబి బుర్రలోకి. చౌదరి వైపు తిరిగి అన్నాడు: 'సార్ . . . రోడ్డు సల్లాయిలె లేదు సార్. పైగా వంకర్లు, రోడ్డు పొడుగునా.'

చౌదరి ఉలిక్కిపడినట్లయి వేలాయుధం కళ్ళలోకి చూశాడు. 'ఏదు గాని నేను డబ్బు సంపాదిస్తున్నానని అసూయ పడటం లేదు కదా?'

'రొంబా నిజం, సార్. పైగా మధ్యలో రోడ్డుమీద దనా పోలీస్‌స్టేషన్ ఉండాది. అక్కడ హెడ్డు రొంబా పెద్దవాడు, సార్. లారీఆపేసి జేబులోదంతా గుంజేస్తాడు.'

చౌదరి ఒక్క క్షణం ఆలోచించాడు.

'నిజమే. పొద్దు పోయింది. లారీ అసలే ఓవర్‌లోడ్ అయి ఉంది, పసుపు బస్తాలతో. సమయానికి మరో లారీ లేక ఒకటిన్నర లారీలకు సరిపడే సరుకును ఒక్క లారీకే ఎత్తించాడు తను.

తను లారీ వెంట వచ్చింది సరుకును సురక్షితంగా విశాఖపట్నం చేర్చటానికి, విశాఖపట్నం నుంచి స్మగుల్డ్ సరుకును తీసుకెళ్ళటానికి.'

'సత్తిబాబూ!'

'అయ్యా!'

'పక్కనున్న టౌన్‌దాకా వెళ్ళేవాళ్ళు ఎంతమంది ఉన్నారో చూడు. ఈ లోగా మధ్యలో ఎక్కడా ఆగదు లారీ.'

'అంటే మధ్యలో రోడ్డు మీద ఉన్న పోలీస్ స్టేషన్ హెడ్డుతో పోటీకి. లేకపోతే తగాదాకు దిగుతున్నట్లే' అనుకున్నాడు వేలాయుధం తంబి.

వేలాయుధానికి చౌదరి తత్త్వం ఎంత బాగా తెలుసో హెడ్డు కానిస్టేబుల్ సంతులగా, పద్ధతులూ అంత బాగా తెలుసు.

చౌదరి తను చేయదలుచుకున్న పనిని ఎలాగైనా సాధిస్తాడు. తాను చేయమన్న పనిని చేసి వస్తే ఆకాశానికెత్తేస్తాడా మనిషిని. చేయమన్న పనిని చేయనన్నా, చేయలేకపోయినా వాడిని అధఃపాతాళానికి తొక్కేస్తాడు. తను అనుకున్నదాన్ని సాధించటానికి ఏం చేయటానికీ వెనకాడడు చౌదరి. ఏం చేసినా చెల్లుబాటు చేయించుకోగల పేర్సూ, పలుకుబడీ ఉన్నాయి.

హెడ్డు పెద్ద వేటగాడిలాంటివాడు. అతగాడికి ఆ జి. టి. రోడ్డే వేట ప్రదేశం. పోలీస్‌స్టేషన్ మాటుప్రదేశం. అక్కడ తన కుర్చీలో కూర్చునే వస్తున్న వేటను పసిగట్టేస్తాడు, పట్టటానికి ప్లాను వేస్తాడు. అతని చేత పడకుండా అటునుంచి, ఇటునుంచి పోయే వాహనాలేమీ పోయినట్లు ఎక్కడా చెప్పుకోవటం ఎరగడు వేలాయుధం తంబి.

'అవతలం దాను కెళ్ళే పాసెంజర్లు నలుగురు, విశాఖపట్నం టిక్కెట్లు ఒకటే ఉన్నాయి, సార్.'

'వాళ్ళను ఎక్కనివ్వు — డబుల్ ఛార్జీ ఇవ్వటానికి అభ్యంతరం లేకపోతే.'

అందుకు సిద్ధపడింది ఒక్క పాసెంజరే. నలుగురు లారీ ఎక్కారు.

అప్పటికే ఏలూరు నుంచి విశాఖపట్నం వెళుతున్న ఓ పాసెంజరు కేబిన్‌లో కునికిపాట్లు పడుతూ కూర్చుని ఉన్నాడు. అందుచేత నలుగురు టాపు ఎక్కారు.

లారీ కదలబోతుండగా ఓ యువకుడు పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు—అర్జెంటుగా వెళ్ళాలి, లారీ ఎక్కించుకోండంటూ.

అతనికి ఇరవై ఇరవై రెండేళ్ళుంటాయి. మనిషిని చూడగానే ఎంత వాణ్ణీ ఆకర్షించే మొహం. జాలి కలిగించే చూపులు. బెంగుళూరులో చదువుతున్నాట్ట. చెల్లెలి పెళ్ళికని బయలుదేరి, బస్సులు, రైళ్ళు లేకపోవటంతో అష్టకష్టాలు పడి అంచెలు అంచెల మీద వస్తున్నాడు. ఇది చివరి అంచె.

'ఇంతకీ ఏ ఊరు వెళ్ళాలి?'

యువకుడు చెప్పాడు.

అతడు వెళ్ళవలసింది రోడ్డుపైన పోలీస్‌స్టేషన్ ఉన్న ఊరు!

ఈ పాసెంజర్ని ఎక్కించుకుంటే ఆ ఊరి దగ్గర ఆపాలి లారీ. అతడిని ఎక్కించుకోడనే అనుకున్నాడు వేలాయుధం.

'పైకెక్కు' అని ఠీవిగా అన్నాడు చౌదరి. 'ఈయన ధైర్యం ఏమిటో!' అనుకున్నాడు వేలాయుధం. అనుకుంటూనే లారీ 'స్టార్ట్' చేశాడు.

అయిదు మైళ్ళు పోగానే గతుకుల రోడ్డన్న వేలాయుధం మాటలు గుర్తుకొచ్చాయి చౌదరికి. మరో అయిదు మైళ్ళు పోగానే రోడ్డు పాములాగా వంకర్లు తిరగటం ప్రారంభించింది.

'అయితే, తంబీ, రోడ్డుమీద స్టేషన్‌లో హెడ్డు గట్టివాడంటావు?' సిగరెట్టు వెలిగించి పొగ వదులుతూ అన్నాడు చౌదరి.

'ఆమాసార్' అన్నాడు యజమాని అందించిన ఖరీదైన సిగరెట్టును పెదిమల మధ్య ఉంచుతూ.

యజమాని ఖరీదైన తన సిగరెట్టును ఇచ్చి తనతో సమానంగా డ్రైవరును చూశాడు అంటే యజమానికి తనతో పని ఉన్నట్లే. ఈ ట్రిప్పులో ఖరీదైన తన సిగరెట్టును చౌదరి తన కివ్వటం ఇది మూడవసారి.

'వాడి కంట పడకుండా మనం స్టేషన్ని దాటలేమంటావా?'

'చల్లా డిఫికల్టీ, సార్.'

'చౌదరి కేబిన్‌లో ఉన్నాట్లు. లారీని డ్రైవ్ చేస్తున్నది వేలాయుధం తంబి అన్న విషయం గుర్తుంది కదా?'

వేలాయుధానికి చౌదరి 'స్పీడ్' డ్రైవింగును ఎంతగా 'లైక్' చేస్తాడో తెలుసు, నిజానికి అందుకే తనని తమిళనాడు నుంచి పిలుచుకొచ్చి తన దగ్గర పెట్టుకొన్నది. ఈ ట్రిప్పులో తనే డ్రైవరుగా చేసుకోవటానికి, తనూ రావటానికి గల కారణమూ అదే.

'థాంక్యూ, సార్. స్పీడు కొట్టటానికి రోడ్డంతా కర్వులు, సార్. పైగా సరుకు ఫుల్‌గా ఉంది.'

'అందుకే నీకీ పరీక్ష. ఆ ఊరి ముందు కర్వు ఉందన్నావ్ కదూ? అక్కడ డెబ్బైకి తగ్గకూడదు స్పీడు. ఊరు దాటేక కుర్రాడిని దింపేయి.'

'కానీ, సార్. . . తొమ్మిది పేణాలు.'

'మన ప్రాణాల కొచ్చిన నష్టం ఏం లేదు లేవోయ్. ఏం వచ్చినా చూసుకోవటానికి నేనున్నా. ఊరు అయిదు మైళ్ళు ఉందనగానే హెడ్‌లైట్లు ఆర్పేయి.'

చౌదరి మాటను కాదనే ధైర్యం లేదు తంబికి. కాగా చౌదరి కున్నంత 'ఎడ్వెంచరస్ స్పిరిట్' వేలాయుధానికి ఉంది.

లారీ స్పీడు అందుకుంది.

అసలే చీకటి రోజులు. దానికి తోడు ఆకాశంలో నల్లటి మబ్బులు. అన్యాయం లాంటి ఆ చీకటిని చీల్చుకుంటూ చిన్న లైటు దారి చూపుతుంటే లారీ అరవై మైళ్ళ స్పీడు దాటి డెబ్బై అందుకొంది.

ఊరి ముందున్న పెద్ద వంపు వచ్చింది. వంపు దాటితే కాని అవతల ఏముందీ తెలియదు. చిన్న లైటుకూడా ఆర్పేశాడు వేలాయుధం.

లారీ వంపు తిరిగింది. అవతల నుంచి హెడ్‌లైట్‌కాంతి. హారన్ మోత.

అకస్మాత్తుగా వచ్చిన ఈ పరిణా వణికాయి ఒక్క సెకండ్ కాళ్ళు, చేతులు వేలాయుధానికి. మొహాన చెమటలు పట్టాయి.

డెబ్బై మైళ్ళకు పైన వేగం. . . వంపు. ఎదురుగా లారీ. బ్రేకేయటానికి వీల్లేదు. వేయకపోతే ఎదురు లారీకి ఢీ కొనక తప్పదు. అంత కర్వులోనూ దాన్ని కోసుకెళ్ళాలి.

వేలాయుధం రోడ్డు ఇవతలికి కోశాడు లారీని. ఎదురుగా వస్తున్న లారీ దూసుకు పోయింది. టాపుమీద మేలుకుని కూర్చున్న ఒకరిద్దరికి రెండు లారీలూ గుద్దుకున్న భ్రాంతి కలిగింది.

ఆ భ్రాంతి నుంచి తేరుకోక ముందే జరగకూడనిది జరిగిపోయింది.

లారీ ముందు చక్రం రోడ్డు అవతలి కొచ్చి మట్టి గట్టును కోసి తెంచి ఒరిగింది. చక్రాలు ఆగిపోయాయి. లారీ ఒరిగింది.

వేలాయుధం డోర్ తెరుచుకుని దూకేశాడు. అతని వెంటే చౌదరి.

ఆకాశం బిగ్గరగా ఉరిమింది. మెరిసింది తళుక్కున!

'సార్... దెబ్బలు తగల్లేదు కదా, సార్?' రోడ్డుపై నుంచి కుంటు కుంటూ వస్తున్న సత్తిబాబు కనిపించాడు.

చౌదరి మాట్లాడలేదు. సిగరెట్టు తీశాడు. అగ్గిపుల్ల వెలుగులో ఆయన కళ్ళలో ఒక వైపు పట్టుదలను, మరో వైపు ఆలోచనను చూశాడు వేలాయుధం.

అప్పుడే మెరిసిన మరో మెరుపు వెలుగులో లారీ కింద అటూ ఇటూ నిశ్చింతగా నిద్రపోతున్న ఆరు జీవాలు తళుక్కుమన్నాయి!

* * *

హెడ్‌కానిస్టేబుల్ పంతులు ఆహారం లేని పులి బోనులో అటూ ఇటూ తిరుగుతున్నట్టు పోలీస్‌స్టేషన్‌ను దున్నేస్తున్నాడు. అతగాడి అసిస్టెంట్ పులి బోను తెరుచుకొని ఎప్పుడొచ్చి తన మీద పడుతుందోనని భయపడే క్రూరాడిలా ఓ పక్క నిలబడి హెడ్డు వైపు చూస్తున్నాడు.

అసిస్టెంటుకు తెలుసు పంతులు పద్ధతులన్నీ. అతడికి ఒక్క పూట నిదర్నా కేసు చిక్కకపోతే పిచ్చెక్కి నట్టుంటుంది. కేసులు ఎన్ని చిక్కితే అంత ఆనందం. హెడ్డు 'జాలీ' మూడును చూడాలంటే అదే సమయం.

పంతులు చాలా కాలం నీతి, నిజాయితీలకు ప్రతిబింబమా అన్నంత సిన్సియర్‌గా పనిచేశాడు. అతని పేరంటే హడలి పోయేవాళ్ళు డిపార్టుమెంటులో వాళ్ళు. చేసేది సాధారణమైన కానిస్టేబుల్ ఉద్యోగమే అయినా, అతని పుణ్యమా అని చాలా మంది పై ఆఫీసర్ల ప్రమోషన్లు ఆగిపోయాయని చెప్పుకుంటారు డిపార్టుమెంటులో.

అయితే, అతను 'సిన్సియర్'గా ఉన్నంత కాలం ఎదుగూ బొదుగూ లేకుండా ఉండిపోయాడు. గుర్తింపే లేకుండా పోయింది. పైగా అయిన వాళ్ళూ, కాని వాళ్ళూకూడా అక్షింతలు వేయసాగారు.

పద్ధతి మార్చాడు. లోకపద్ధతి ని అనుసరించాడు.

తినే కొద్దీ ఆక రెక్కువ కాసాగింది. డొంకమార్గం పట్టి హెడ్డయ్యాడు.

నెలంటే నేను, లేకపోతే కనీసం ఓ

కోడిపెట్ట పిండంటే పడందు పాసెంజర్లని.

ప్రొహిబిషన్ ఉండగా దోసిళ్ళతో సంపాదించాడని, అప్పుడెక్కడో ఇల్లు కట్టాడని అంటారు. కొడుక్కి పెద్ద చదువే చెప్పిస్తున్నాడు. కూతురుకి ఖరీదైన అల్లుడినే కొంటున్నాడు.

కూతురు పెళ్ళి ఇంక నాలుగు రోజులే ఉంది. అయినా, తిండానికి అలవాటు పడ్డ ప్రాణం. వేట దొరకపోయినా ఆశ చావక రాత్రంతా రోడ్డు కాస్తూ అవస్థ పడుతున్నాడు.

'అయినా హోయ్, అసిస్టెంటూ, ఈ ముర్కీ గొడవ ఇప్పుడే వచ్చి పడ్డాలా మన ప్రాణానికి?'

'ఎస్, సార్.'

'మన నోటికాడి తిండి తీసేయటం తప్పిస్తే, బస్సులు, లారీలు ఆపితేనే వస్తుంది టోయ్ ఆంధ్రరాష్ట్రం? తీరుతాయా వాళ్ళ కోరికలు?'

'తీరవు సార్.'

'ఏమిటో? పాపం చేసుకుంటే కాని పోలీసు... కొడుక్కా డొవ్వడూ.'

వినుగ్గా కుర్చీలో కూర్చోబోతున్న పంతులు ముఖ్యమంత్రి రాజీనామా చేసినప్పుడు 'డిస్సిడెంట్' గ్రూపు పొందినంత సంతోషంతో లేచాడు.

'ఏమోయ్, అసిస్టెంటూ, ఆ దేవుడు కనికరించాడు. అదిగో, హెడ్ లైటు. బేగి సిద్ధంగా. క్విక్. సైకిళ్ళు బయటికి లాగు.'

ఆ ఊరికి అటు వైపు ఒక వంపు ఇటు వైపు ఒక వంపు. ఏ వాహనమైనా వంపు తిరక్క ముందు కనిపించవలసిందే. వంపులో కొచ్చిందా మరి కనిపించదు.

అటు వైపు వంపు దగ్గరికి బయలు దేరా రిద్దరూ.

తీరా లారీని ఆపితే ఏ ముంది? కట్టెల లారీ. కేబిన్‌లో డ్రైవరు, క్లీనరు!

'ఏమిటోయ్? ఎక్కడి నుంచి రావటం?'

'అయిదు రోజుల క్రితం విశాఖపట్టణం వెళ్ళాం కదా, సార్, లోడ్ లేను కాని? లోడ్ దించేసి వచ్చామంటే రానిందే విద్యార్థులు? కానీ ఖర్చు లేకుండా రాత్రింబవళ్ళు తిరిగేరు, సార్, లారీ ఎక్కి విద్యార్థులు. కాఫీలన్నా పోయించారు కారు. ఎట్లాగో వాళ్ళమంచి తప్పించుకొని పీకీడుబ్బులు అడుక్కొని పెట్టి లారీ వెనుక వెళుతున్నాం.'

హెడ్డు నమ్మాడు. కాని, నమ్మనట్లు పెట్టాడు, ఆశ చావక!

'నా దగ్గర కాకోయ్ నీ కుప్పిలు! పాతికేళ్ళ సర్వీసులో నీ లాంటోళ్ళ నెందరో చూసే. ఇటువంటికబుర్లెన్నో విన్నా. విశాఖపట్టణం వెళ్ళి నాలుగు రోజులున్న వాడె వడూ ఒట్టి చేతులతో రాడు. స్మగుల్డ్‌గూడ్సు ఎక్కడ దాచావో చెప్పు.'

'పోనీయ్, ఈ రేత్తిరి స్టేషన్‌లో పడుకుందాం, గురో. పొద్దున్న గురూగారికి దయ పుడితే కాఫీ అన్నా పోయిస్తాడు.' క్లీన రన్నాడు గడుసుగా డ్రైవరుతో.

ఈలోగా అసిస్టెంటు సోదా మొదలు పెట్టాడు. దొరక్క దొరక్క ఆముదం పేరం దొరికిందని వినుక్కొంటున్నాడు హెడ్డు. సోదా ముగించి వట్టి చేతులతో దిగుతున్న అసిస్టెంటును గమనించి హెడ్డు అన్నాడు:

'అయితే, లారీలో సరుకేం లేదంటావు? సరే పో, ఓ బీడీ ముక్కన్నా పారేసి.'

లారీ ఎక్కి డోర్ వేసి ఇంజన్ స్టార్ట్ చేస్తూ అన్నాడు డ్రైవరు: "హెడ్డుగారు బలే బ్రేకులు వేస్తార్రా. మనం తిరిగి సిగరెట్లు అడుగుతామని బయం. మాదే సెకండ్‌హాండ్ సరుకు, సార్. దోవ పొడుగూత అడుక్కోవటమే.'

నిలుచున్న హెడ్డు మొహంమీద నవ్వేసి లారీ కదిలిపోయింది.

లారీ ఇంజనులో పెట్రోలులా మండపొగాడు హెడ్డు!

ఇక ఆ వేళకి లాభం లేదని నిశ్చయించుకొని ఇంటికి వెళదామనుకొన్నాడు హెడ్డు. కానీ, ఆశ. . . అంతరాంతరాలంలో నుంచి తన్నుకొస్తున్న తపన! పైగా ఇంటికి పోతే మటుకు నిద్ర పట్టుతుందన్న గారంటీ ఏ ముంది? మరో గంటో, అరగంటో చూద్దామని నిశ్చయించుకొని స్టేషన్‌లోనే దిగబడ్డాడు.

వేటని గురించి ఆలోచించే కొద్దీ బాధ, కోపం, దిగులు! అందుచేతనే కూతురు పెళ్ళి గురించి ఆలోచిస్తూ పడక కుర్చీలో వాలాడు.

పెళ్ళినాడు చదివింపుల కింద ఊళ్ళో వాళ్ళు అధమపక్షం వెయ్యి రూపాయలన్నా ముట్ట చెపుతారన్న ఆశ. అప్పుడే ఆ విషయం ఊళ్ళో వాళ్ళతో చూచాయగా హెచ్చరించటంకూడా జరిగింది.

అయినా, వెధవది స్వతంత్రం రాక ముందు పల్లెల్లో పోలీసుటోపీ కనిపిస్తే హడిలి చచ్చేవారు. ఇప్పు డా భయమే పోయింది. అయినా, తనంటే ఎక్కడ ఏ కేసులో ఇరికిస్తాడోనని భయముంది. వెయ్యన్నా ముట్టచెప్పక పోరు.

అయినా, అధికారులు తనని ఈ పాడు పల్లెల్లో వేయటం ఏమిటి? పట్నాల్లో అయితే బ్లాక్‌మార్కెట్లు, పబ్లిక్ మార్కెట్లు, స్మగుల్డ్ సరుకులు, వ్యభిచార గృహాలపై దాడులు— తెలివి తేటలుంటే నాలుగు చేతులా సంపాదించుకోవచ్చు. ఈ పల్లెల్లో 'రెయిడ్' చేయటానికి మంచి సానికొంపన్నా ఉండదు.

తెర

పెళ్ళి అయ్యే వరకు కన్యలు కోరుకునేది భర్త ఒక్కడినే. పెళ్ళి అయిన తర్వాత ప్రతి ఇల్లాలు భర్త మినహా ప్రపంచంలోని అన్నీ కావాలని కోరుకుంటుంది.

—షేక్స్పియర్

అప్పటికీ తను ఈ ఇనుక వ్రరల్లో నుంచే అన్నుతాన్ని మళిస్తున్నాడు. కూరగాయల దగ్గర్నుంచి, కోడిపెట్టల దాకా ఊళ్ళో వాళ్ళని అదిలించో, బెదిరించో గుంజుతున్నాడు. ట్రంక్‌రోడ్డు పుణ్యమా అని పదో పరకో కళ్ళ పడుతూనే ఉంది.

కాని, ఎంత కాలం ఈ అహరీ నైవేద్యాలు? పిల్లలు పెద్దవాళ్ళయ్యారు. ఇక వాళ్ళ పురుళ్ళు, పుణ్యాలూ. బోలెడంత ఖర్చు. పోగా తన సర్వీసు మాత్రం ఏ మంత ఉంది? దీపం ఉండగానే ఇల్లు చక్కబెట్టుకోవాలంటే మంచి మంచి మహా నైవేద్యాలు ఓ పదో పాతికో తగలాలి. కాని, ఎలా? ఎలా?

'మా పెద్ద సెవకాడం రెహా. సారా వ ంది నచ్చినట్టుంది.'

అమృతఘడియల్లాంటి మాటలు!

[illegible]

తుప్పు వదిలిపోయింది. లేచి చినాలున బయటికొచ్చాడు హెడ్డు.

పక్క పల్లెటూరి వాళ్ళు నలుగురు ప్రమాదం వివరాలైతే చెప్పారు కాని, వట్టి రిపోర్టు ఇవ్వటానికి ఒప్పుకోరు.

'వచ్చిన చిక్కే ఇది ఏళ్ళతో. అవతల క్రైమ్ జరిగి చావటానికి సిద్ధంగా ఉన్నా, చచ్చేపోయినా, పోలీసులకు రిపోర్టివ్వటానికి భయపడతారు జనం' అని విసుక్కొన్నాడు ఓ క్షణం. అంతలోనే 'అప్పన్నీ, రిపోర్టిచ్చి కోర్టు చుట్టూ, నా చుట్టూ ఎవరు తిరుగుతారు?' అనుకొని నవ్వుకొన్నాడు.

నిద్రపోతున్న అసిస్టెంటును లేపాడు హుషారుగా. ఆ నలుగురు వ్యక్తులను అతడి కప్పచెప్పి, ఈల వేసుకుంటూ సైకిలెక్కాడు.

'గురూగారికి వేట చిక్కినట్టుంది. మంచి హుషారుగా ఉన్నాడు' అనుకున్నాడు అసిస్టెంటు.

* * *

ప్రమాదం జరిగిన తీరు, ప్రమాదానికి గురై సగం ఒరిగి పడి ఉన్న లారీని, అందులోని పసుపుబస్తాలను, లారీకి అటూ ఇటూ, క్రిందా పడిఉన్న జీవాలను, లారీకి కొస్తంత దూరంలో నిలుచుని ఉన్న ఖరీదైన చౌదరిని చూడగానే హెడ్డుకు నోరూరింది. విందు భోజనం వడ్డించి ఉంది ముందు. తినటమే తరవాయి. హెడ్డు తన అదృష్టాన్ని అభినందించుకున్నాడు.

అయితే, కొన్ని మాటలు, విచారణలు అయ్యాక చౌదరి కొరకరాని కొయ్యలా కనిపించాడు. ఒకర్నొకరు అర్థం చేసుకున్నాక బేరంలోకి దిగారు. హెడ్డు వేల మీద కెక్కితే, చౌదరి వంద ఓ పట్టాన దాటలేదు.

తను గట్టిగా పట్టు పడితే కోపం వచ్చి చౌదరి హైదరాబాద్ వెళ్ళవచ్చు. అప్పుడు తన కేసు పోతుంది. తన నోట్లో దుమ్ము పడుతుంది.

హెడ్డే దిగొచ్చాడు. బేరం అయిదు వందల దగ్గర తెగింది.

లారీలో సరుకు నార్మల్ కన్నా ఓ సీసరు తక్కువేసింది. కేబిన్‌లో డ్రైవరు, క్లీనరు మాత్రమే ఉన్నారు. ఆ వంపు దగ్గర లారీ ఇటికై వెళ్ళ స్పీడుగా నమ్మాత్రమే పోతూంది. ఆ ఊరి కుర్రాడే ఒకడు లారీకి అడ్డం వచ్చాడు. డ్రైవరు

[illegible]

క్కురాడు చనిపోయాడు. డ్రైవరుకు, క్లీనరుకు స్వల్ప గాయాలు తగిలాయి.

అయిదు శవాలు సృష్టించిన కథనం ఇది. కథా రచయిత చౌదరి.

అంతా నిశ్శబ్దమయ్యాక మా సంగతేమిటన్నట్లు చూశాయి మిగతా శవాలు!

నేనెప్పు చూస్తూ వంద నోట్లు పైకి లాగాడు చౌదరి.

హెడ్డు నవ్వుతూ ఆ నోటు పుచ్చుకున్నాడు.

'నిజాని కిదంతా శ్మశానభూమే' అంటూ మళ్ళీ బిగ్గరగా నవ్వాడు.

* *

పోలీస్ స్టేషన్‌లో గడియారం రెండు గంటలు కొట్టేసరికి అనుకున్న ప్లానంతా సక్రమంగా జరిగింది.

రిపోర్టివ్వటానికి అంగీకరించిన ఆ నలుగురు మనుష్యులు వాళ్ళ మానాన వాళ్ళెప్పుడో వెళ్ళారు.

లారీ ప్రమాదం జరిగిన పొజిషన్ ఏర్పడింది.

చక్రం కింద ఆ ఊరి ప్రయాణికుడు పాత్రనే వహించాడు. మిగతా వారంతా చౌదరి వంద రూపాయలు చూపించిన స్థానాలకు వెళ్ళిపోయారు.

అంతా సిద్ధమయ్యాక ఎస్. ఐ. ని పిలుచుకొచ్చి ప్రమాదం స్పాటును చూపించి కేస్ రిజిష్టర్ చేశాడు హెడ్డు.

అంత నిద్ర మత్తులోనూ కేసులో ఏవో పొరపాటున్నట్లు పసి కట్టాడు ఎస్. ఐ. అదో విధంగా చూశాడు హెడ్డు వైపు. హెడ్డూ అదో విధంగా చూశాడు చౌదరి వైపు.

చీకట్లో మరికొన్ని ప్రాణం లేని కాగితాలు చేతులు మారాయి!

ఆకాశంలో మేఘాలు పట్టి ఉన్నాయి.

* * *

'ఎదవ నాయాళ్ళ రాత్రి ఇంకా అయిపోదేం?'

ఎంతకీ తరగని రాత్రిని తిట్టుకొంటూ పోలీసు గడియారం చూసుకొన్నాడు హెడ్డు. మూడున్నర అయింది. ఇంత రాత్రి అరగంట నుంచేనా ఈ కాపలా?

విందుభోజనం చేసిన కడుపులా జేబు నిండుగా ఉంది. ఫారిన్ బ్రాందీ తాగినంత ఆనందంగా, తృప్తిగా ఉంది హృదయం. కళ్ళు మత్తుగా మూసుకొంటున్నాయి పదేపదే. ఇంటికి పోయి వెచ్చగా పడుకోక ఈ శవజాగారం ఏమిటి?

పోలీసు ఉద్యోగాన్ని ఆ అరగంటలో అరవయ్యో సారి బూతులు తిట్టుకొన్నాడు.

చల్లటి గాలి విసురుగా కొట్టింది.

కప్పుకున్న కంబళీని మరి కొంచెం దగ్గరగా లాక్కొని, కుర్చీలో ముడుచుకు పడుకొని స్టేషన్ లోపలికి చూశాడు.

ఎస్. ఐ. టేబిల్‌ను, తన టేబిల్‌ను జోడించి, తల కింద లారీ సీటును దిండుగా అమర్చుకొని హాయిగా పడుకొని గుర్రుకొట్టి నిద్ర పోతున్నాడు చౌదరి, ఏమీ జరగనంత నిర్వికారంగా.

అయన్ని చూస్తే అసూయ వేసింది హెడ్డుకు. అతను నిద్ర పోతున్నందుకు కాదు. అంత జరిగాకకూడా అంత హాయిగా నిద్ర పోగలిగే పరిస్థితుల్ని కొనగలిగేటంత డబ్బున్నందుకు!

వేలాయుధం తంబి తలకు మఫ్లర్ చుట్టుకొని తలకింద మరో సీటు దిండు అమర్చుకొని కింద ఓ మూలంగా లుంగ ముట్టుకొని పడుకున్నాడు.

ఇంతమందిని చంపిన వాడు వాడు. అయినా, వాడికా విచారం కాని, భీతి కాని ఉన్నట్లే కనపడదు. అవతల తను ప్రాణం తీసిన వ్యక్తి శవం పాకెట్లో ఉంటేనన్న విచారంకూడా లేకుండా హాయిగా నిద్ర పోతున్నాడు.

అప్పను, వాడికేం? మర్రిచెట్టులాంటి ఉన్న మనిషి ఎంత ఎండ కాసినా, ఎంత పెద్ద జల్లు పడ్డా వాడు ఎండడు, తడవడు!

ఎప్పుడు ఎక్కడి కెళ్ళి సరుకు పట్టించాడో ఏమో సత్తిబాబు ఓ మూల శవంలా పడి ఉన్నాడు, సర్వాన్ని మరిచి పోయి!

వాళ్ళ ముగ్గుర్నీ చూసి ఈర్ష్య పడ్డాడు హెడ్డు. '... ఎదవ బతుకు... పోలీసోడి బతుక్కూడా ఓ బతుకేనా?' అనుకున్నాడు. ఆలోచన మార్పుకి మనిషి కావాలనిపించింది.

'ఏమోయ్, అసిస్టెంటూ, అప్పుడే కునుకు పట్టిందా?'

అసిస్టెంటు 'సార్, సార్' అంటూ ఉలిక్కి పడి ఎటెన్షన్‌లోకి లేచి అంతలోనే మళ్ళీ గోడకి జారగిలపడ్డాడు.

హెడ్డు అసిస్టెంటును చూసి జాలిగా నవ్వుకున్నాడు.

వాడు అమాయకుడు. కొత్తగా సర్వీసులోకొచ్చాడు. డిపార్టుమెంటులో లావాదేవీ లింకా పట్టుబడలేదు. తనేం చెపితే అది చేస్తాడే కాని, భాగానికి రాడు. తనూ ఇంతవరకూ ఇవ్వలేదు. రుచి చూస్తే వదలడేమోనని తన భయం.

'ఈసారన్నా పాపం పదో పరకో ఇవ్వాలి.'

మళ్ళీ మరో గాలితరగవచ్చి చల్లగా కొట్టింది. గాలితోపాటు ఈ తడవ నాలుగు జల్లులుకూడా ముఖాల్లో పడి గుచ్చుకున్నాయి మొహం నిండా.

సెంటర్లో ఆ చివరగా ఉన్న శవం పైట మొత్తి మొహటి పొరిగా చూశాడు హెడ్డు. 'ఈ [illegible] నా ప్రాణానికి' అని [illegible] అన్నట్టు కొన్నాడు తనని.

గాలికి శవం మీద కప్పిన గుడ్డ రెపరెపలాడుతోంది. [illegible] చుక్కుమంటుంటే [illegible] వాళ్ళ అనకోగా విన్నాడు.

'కాదూ మరి! ఏం ముంచుకు పోయిందని లారీ ఎక్కినట్లు? ఎక్కాడు పో, టాపుమీదనా ఎక్కటం? ఇటువంటి దౌర్భాగ్యపు నాయాళ్ళంతా ఇలాంటి నికృష్టపు చావు చావవలసిందే.'

ఇలాంటి ఆలోచన ఇది ఇరవయ్యో సారి రావటం.

వాడెవడో చచ్చినందుకు హెడ్డు విచారించలేదు. చచ్చిన ఆ పీనుక్కి తను రాత్రంతా కాపలా కాయవలసి వచ్చినందుకు ఆ పీనుగును, పోలీసు ఉద్యోగాన్ని తిట్టుకొంటున్నాడు.

అసలు శవాన్ని అసిస్టెంటుకు వదిలేసి ఇంటికెళ్దామనుకొన్నాడు మొదట్లో. కాని, వాడికి చచ్చే భయం. పైగా నిద్ర మత్తుగాడు. వాడు నిద్ర పోతే ఏ కుక్కలో, నక్కలో పీక్కుపోతే తెల్లవారితే జనంతో చచ్చేచావు. అసలే గుర్తు పట్టలేనంతగా దెబ్బలు తగిలాయట. కుక్కలు, నక్కలుకూడా పీక్కు తింటే మరీ ఓఘాయిత్యంగా తయారవుతుంది శవం. అందుకే తనకి తప్పలేదు శవజాగారం!

ఈ ఆలోచనా హాయిగా లేదు హెడ్డుకు. శవజాగారం చేస్తున్నది కాక చచ్చిన ఆ వెధవను గురించిన ఆలోచనలు కూడా దేనికి?

ఆలోచనలు మార్చటానికి సిగరెట్టు, అగ్గిపెట్టె తీశాడు జేబులోనుంచి. జేబులో చేతికి మెత్తగా తగిలాయి చౌదరి ఇచ్చిన నోట్లు!

అరగంటలో అయిదు వందలు! తాను చేసిందేం లేదు. తన తప్పేం లేదు. తాను శవాన్ని కూడా చూడలేదు. చౌదరి చెప్పినదంతా అవునన్నాడు. అంతే.

ఆరు శవాలు ... ఓవర్‌లోడు చేసిన పాపపు బస్తాలు! నిజాని కిది ఖరీదైన కేసు. వేయికి పైగా రావలసిన కేసు. సగానికి తగ్గింది. మరి కాస్త బెట్టు చేస్తే మరో రెండు వందలన్నా ముట్టుండేదేమో!

'ఊఁ ... పోనిద్దూ ... ఆశకు అంతెక్కడ? వారం రోజులుగా కానీ లేదు.'

ఈ ఆలోచనా ధోరణీ సుఖంగా లేదు హెడ్డుకు.

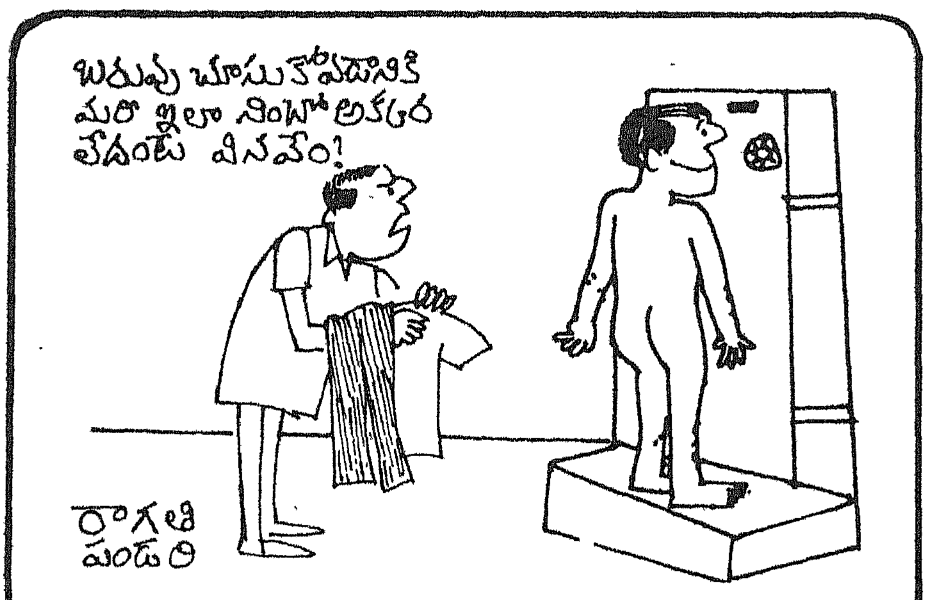

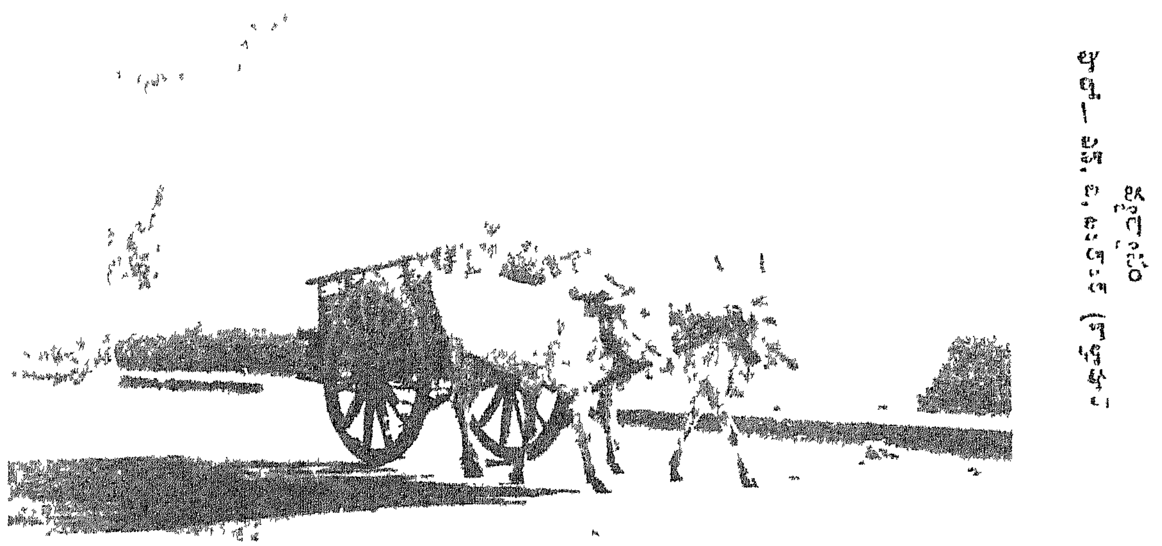

సిగరెట్టు వెలిగించి ఎదురుగా ఉన్న స్టూలు మీదికి కాళ్ళు జాపి కుర్చీలో చేరగిలబడ్డాడు.

తెల్లవారితే పెళ్ళి మరి మూడు రోజులే.

పెళ్ళి పీటల మీద పసుపు గుడ్డలతో భర్త చేత తలంబ్రాలు పోయించుకుంటున్న కూతురు కళ్ళముందు మెదిలింది.

కాస్త కట్నం ఎక్కువే అయినా మంచి సంబంధమే చిక్కింది. అల్లుడు బాగా చదువుకొన్నాడు. మంచి ఉద్యోగంలో ఉన్నాడు. తన భార్య లాగా, తన కూతురు భర్త శవజాగారం చేస్తుంటే రాత్రంతా కళ్ళు కాయలు కాచేలా భర్త కోసం ఎదురు చూడవలసిన అవసరం లేదు; రాదు.

భర్త అయిదింటికే జీపులో దిగుతాడు. ఇద్దరూ కలిసి టిఫిన్ చేస్తారు. షికారు వెళతారు. హోటల్లో మూన్ లైట్ డిన్నర్ చేసి ఇంటికొచ్చి వెచ్చగా పడుకొంటారు.

హెడ్డు చివరి దమ్ము గట్టిగా లాగి సిగరెట్టు పారేసి రగ్గు బిగించి కప్పి వెచ్చగా ఒరిగాడు కుర్చీలో.

ఆ మాటకొస్తే తనకిమాత్రం ఎంత కాలం ఈ ఉద్యోగం? తన కొడుకు ఇంజనీర్ అవుతాడు త్వరలో. ఆ తరవాత తను రిటైరవుతాడు. ఆరు నెలలు కొడుకు దగ్గర, ఆరు నెలలు కూతురు దగ్గర. తాను, తన భార్య హాయిగా గడిపేస్తారు జీవితమంతా!

తన కొడుక్కి తాను చేసే ఈ ఉద్యోగం అంటేనే ఇష్టం లేదు. ఎవరితోనూ చెప్పుకోవడానికి కూడా సిగ్గు పిచ్చి నాన్నకు!

నిన్ననే రావలసింది వాడు. వాడే కనక వచ్చి ఉంటే తనని డ్యూటీ చేయనిచ్చేవాడా పెళ్ళికి నాలుగు రోజుల ముందు?

పిచ్చి వాన్ని! వాడి కేం తెలుసు. తన కష్టమంతా వాడి సుఖానికేనని, తాను నానా గడ్డి కరవడం వాడు వెన్న ముద్దలు మింగటానికేనని?

వాడికీ మంచి సంబంధం చూచి పెళ్ళి చేయాలి. వాడూ, వాడి భార్యా చిలకా గోరింకల్లాగా షికార్లు చేస్తుంటే తానూ, తన భార్యా మనుమడితో ఆడుకొంటూ ఇంటిని పోలీసులా కాపలా కాయాలి!

హెడ్డు కళ్ళు మూతలు పడ్డాయి.

కళ్ళ ముందు రెండు జంటలు— కొడుకు, కోడలు. కూతురు, అల్లుడు— చెట్టాపట్టా లేసుకుని పార్కుల్లో పాటలు పాడుకొంటూ, కార్లలో, విమానాల్లో తిరుగుతూ, ఖరీదైన భవనాల్లో మెత్తని కుషన్ పరుపుల మీద నవ్వుకుంటూ పేలుకొంటూ సరదాగా దొర్లుతూ అతని కళ్ళ ముందు గిరగిర తిరగసాగారు!

నిద్రలోనే తృప్తిగా నవ్వుకుంటున్నాడు హెడ్డు!

* * *

'సార్ ... సార్ ...'

అసిస్టెంటు గట్టిగా కుదిపి లేపితే భారంగా కళ్ళు తెరిచాడు హెడ్డు.

'సార్ ... సార్ ... ఆ శవాన్ని ...'

'కుక్కలు ముట్టేయా? నక్కలు కొరికేయా? పోనీయ్ వెధవశవం!' కళ్ళు నులుముకుంటూ చిరాగ్గా అన్నాడు. నిద్రలోని కమ్మని కలలే అతన్నింకా గిలిగింతలు పెడుతున్నాయి.

'సార్ ... ఆ శవాన్ని ...'

కోపం వచ్చింది హెడ్డుకు. తను కూతురు, కొడుకుల పెళ్ళి గురించి ఆలోచిస్తుంటే దౌర్భాగ్యపు వెధవ శవం, శవం అంటూ అపశకునపు కూతలు కూస్తాడేం?

'ఆ.. ఏమొచ్చిందిరా శవానికి? చచ్చిందా' అంటూ శవం వైపు చూచాడు.

ఆ కోపపు చూపుకి అప్పటిదాకా శవం కంటి గుడ్లను పొడుచుకుతింటున్న కాకి ఎగిరి పారిపోయింది. కాలి వేళ్ళను కొరుక్కుని భోజనం చేస్తున్న వీధి కుక్క కాస్త వెనక్కి తగ్గింది.

గాలికి శవం పైన కప్పబడ్డ గుడ్డ బాగా తొలగింది. రాత్రి కురిసిన వానకు శుభ్రంగా కడగబడిందేమో మొహం స్పష్టంగా కనిపిస్తాంది.

హెడ్డు శవం మొహాన్ని చూశాడు. శరీరాన్ని చూచి మొహాన్ని చూచాడు. శవమే అయ్యాడు!

అతడికి సకల చరాచర ప్రపంచం స్తంభించిపోయింది. సర్వ ఆలోచనలు కొంతకాలం ఘనీభవించాయి. ప్రకృతి జడపదార్థంలా గోచరించింది. ఎదురుగా అప్పుడే వచ్చి నిలబడ్డ ఉదయభానుడు నల్లనయ్యాడు. సర్వం అంధకారం. సర్వస్వం చలనరహితం అయిందో క్షణం.

హెడ్డు శవం క్రమంగా కదిలింది.

"ఒరేయ్, బాబూ ... నా కొడుకా ... నన్నన్యాయం చేశావురా, తండ్రీ?"

ఆ కదిలిన శవం హృదయాన్ని చీల్చుకొని వచ్చిన ఆ ఆక్రోశానికి నిద్రపోతున్న ఊరు మేలుకొంది. జాలిపడ్డ కాకి ఆ ప్రాంతం నుంచి తప్పుకొంది. భయపడ్డ కుక్క దూర దూరంగా జరిగిపోయింది.

అప్పుడే నిద్ర లేచి వచ్చినట్టున్న సూర్యుడిని మబ్బులన్నీ మంతనాలు సాగించి కలిసి వచ్చి గుటుక్కున మింగేశాయి.

బయటికొచ్చిన చౌదరి, వేలాయుధం తంబి, అప్పుడే వచ్చి అంతా గ్రహించిన ఎస్. ఐ. చూపులతోనే మాట్లాడుకొని హెడ్డు దగ్గరికొచ్చారు.

హెడ్డు తనంతవరకు తిట్టిన శవాన్ని పట్టుకుని వదల్లేదు. విషాదపడ్డాడు. అణువణువూ ముద్దు పెట్టుకొన్నాడు. వెచ్చని కన్నీళ్ళతో మరిగే రక్తాన్ని కరిగించి గాయాలన్నింటినీ కడిగాడు.

"ఊరుకోవోయ్!" ఊరడిస్తూ హెడ్డును పట్టుకొని లేవబోయాడు ఎస్. ఐ.

కాని, హెడ్డు ప్రాణాలు అప్పటికే కొడుకు శవంతో లీనమైపోయాయి. ఆకాశం పగిలి కన్నీళ్ళు కారసాగాయి! ★